

kunde gaa ind. Det er ikke let for en Bager at gaa hen og være Murer, Maler eller Smed; derimod kan en Maler, Smed eller Murer godt deltage i Arbejdsmandsarbejde, hvis der er saadant at faa. Men der har, som sagt, saa vidt mig kekendt, ingen Steder været Mangel paa ufaglærte Arbejdere.

Hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet er jo ikke noget nyt, og det forekommer mig, at det ærede Medlem vilde have gjort vel i, i Stedet for at drage frem paa en krigerske Maade overfor Arbejdsløhedskasserne, at ræsonnere som saa: Det er det gamle triste Spørgsmaal, som stadig vender tilbage: Hvorledes skal vi komme de Folk til Hjælp, som lider under Arbejdsløsheden? Er der ikke Mulighed for, at vi, om ikke nu, saa naar vi kommer ind under normale Forhold, kan skabe Samfundsforhold, under hvilke vi kan afskaffe Arbejdsløsheden? Thi Arbejdsløsheden er ikke et Produkt af Krigsforholdene. Den er blevet værre under Krigen, men det er et gammelt Spørgsmaal, som vi kender fra Tiden før Krigen, og lad mig blot nævne, at i de 5 Aar før Krigen havde vi her i Landet 13 Millioner tabte Arbejdsdage paa Grund af Arbejdsløshed. Det er nødvendigt at overveje, hvad man skal gøre for at hindre Arbejdsløshed, i højere Grad end at tage det Spørgsmaal op, paa hvilken Maade man skal ødelægge Arbejdsløhedskasserne. Undskyld, at jeg bruger stærke Ord, men man kunde ikke faa andet ud af den Tale, som det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) holdt, end at det var hans alvorlige Mening, at man skulde indsnævre Arbejdsløhedskasserne og bekæmpe dem paa alle mulige Maader, idet det var hans Opfattelse, at de kun var til Skade og ikke til Gavn.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6. Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Den korte Bemærkning, jeg havde til gode, vilde jeg gerne gemme, indtil jeg havde hørt det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen), fordi jeg gerne vilde henvende en Udtalelse til ham. Det ærede Medlem søgte jo i nogen Grad at komme Ministeren til Undsætning, om jeg saa maa sige, politisk Undsætning, men hvad det saglige angik, gav det ærede Medlem og maatte det ærede Medlem i Virkeligheden give mig fuldstændig Ret i min Kritik. Det ærede Medlem frem-

hævede, at det var aldeles utvivlsomt, at paa hele dette vigtige Omraade havde man ikke fremmet Arbejderne med den fornødne Hurtighed, han kunde endog nævne et Eksempel paa, at der var søgt Bevilling for over et Aar siden, men først lige nu var man begyndt at gaa i Gang med Arbejdet. Det ærede Medlem nævnedes dette Eksempel, og saaledes kunde det ene Medlem nævne et Eksempel og det andet Medlem et andet. Jeg føler mig overbevist om, at det er noget, vi ikke behøver at staa her og diskutere fra det ene Parti til det andet, men at vi alle er klare over, at der er alt for stor Langsommelighed paa dette Omraade. Jeg hævder, at man kunde ganske særlig i Tider som disse vente, at der fra Administrationens Side vilde blive lagt Vægt paa at komme væk fra denne alt for store Langsommelighed, som i mange Aar har præget den, det vil jeg uden videre paastaa — og komme ind paa et hurtigere Tempo.

Den højtærede Minister talte om Byggearbejder. „Det er Byggearbejder“, sagde Ministeren og læste op af den Indberetning, som vi alle sammen kender. Staten har jo Gang paa Gang opfordret Kommunerne og de private til at gaa i Gang med Arbejder, og de har gjort det, men Staten burde selv, hvor den kunde, sætte Arbejder i Gang paa de Omraader, hvor der i Øjeblikket er Arbejdskraft ledig. Det har f. Eks. været Tilfældet med Jordarbejderne, paa dette Omraade har der været meget at gøre, men der har ogsaa været adskillige andre Felter, hvor Staten først efterhaanden og langsomt er kommet i Tanker om, at den kunde skaffe Arbejde. Ministeren udtalte, at Arbejdsudvalget havde den Opgave at holde Arbejdet vedlige. Ja, den Opgave har vi ogsaa her paa Rigsdagen, ligesom Ministeriet har den, og denne Opgave vilde jeg ønske, at vi i Fremtiden i højere Grad kunde arbejde i Fællesskab om.

Harboe: Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) holdt et lille Foredrag for mig, et Foredrag, hvortil jeg egentlig kunde bruge som Motto: Skal vi saa snakke om noget andet. Thi de Ting, jeg har draget frem, og de Forhold, jeg har peget paa, og som dybt maa interessere det ærede Medlem og hans Parti, betragter de i Virkeligheden i deres Indre paa samme Maade som jeg. Det ærede Medlem rørte jo ikke ved dem; derimod sagde han: Skal vi ikke tale om noget andet. Det ærede Medlem hævdede, at det